

Nález neznámé mrtvoly, obzvláště pokud vykazuje známky násilné smrti, přináší kriminalistům nesnadný úkol. Ještě než přistoupí k řešení „obvyklých“ otázek, tedy zda, kdo a proč se podílel na smrti jiného člověka, je nutno vyřešit otázku totožnosti oběti, což může být vzhledem ke stáří mrtvoly nesnadné či přímo nemožné. Přitom identita oběti bývá jedním ze základních prvků úspěšného vyšetření násilných trestných činů, protože i přes obecně rozšířený názor nemají většinu vražd na svědomí chladnokrevní nájemní zabijáci, ale příbuzní a známí a jen v menšině případů nejsou mezi obětí a jejím vrahem nějaká bližší pouta.

Ale i případy, kdy je cizí zavinění vyloučeno, je nutno řešit s velkou pečlivostí, protože smrt člověka přináší dalekosáhlé důsledky společenské i ekonomické pro jeho příbuzné a blízké osoby, ale i obchodní partnery, dlužníky a věřitele. Identifikaci těla tyto osoby na jednu stranu získávají jistotu, ovšem na druhou stranu ztrácejí i poslední naději, proto vyšetřování těchto případů vyžaduje pečlivou práci a ověřování všech získaných informací ve spojení s citlivým přístupem při sdělování výsledků nebo odběru biologického srovnávacího materiálu.

Důležitou roli hraje také kvalitní a rychlá spolupráce kriminalistů, lékařů, antropologů, soudních znalců a expertů, protože včasné zjištění relevantních informací a jejich předání odpovědným osobám výraznou měrou usnadňuje vyšetřování.

Komplikace narůstají se stářím mrtvoly nebo její devastací, ať už úmyslnou nebo vzniklou působením vnějších okolností. Sebevrazi se často snaží spáchat sebevraždu na odlehlých místech, kde nemusí být po dlouhou dobu nalezeni a pachatelé násilné trestné činnosti mutilací nebo zohavením těla oběti zakrývají trestný čin nebo ztěžují vyšetřování a snižují tak pravděpodobnost dopadení.

V této práci jsem se pokusil o stručný souhrn charakteristik základních identifikačních metod včetně jejich historického vývoje a výčtu jejich výhod a nevýhod. Kapitoly věnované antropologii, daktyloskopii a kriminalistické biologii tvoří hlavní část práce, přičemž jim předchází kratší kapitoly věnované popisu základních pojmů a obecnému postupu při nálezů těla nebo kostry člověka. Vše je doplněno několika stručnými nástinými skutečných případů.